



**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ**

Αριθμός 4226	Παρασκευή, 9 Δεκεμβρίου 2016	8411
--------------	------------------------------	------

Ο περί του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την Καταναγκαστική Εργασία (Κυρωτικός) Νόμος του 2016 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 27(III) του 2016

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΡ. 29)

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

- Συνοπτικός τίτλος. 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την Καταναγκαστική Εργασία (Κυρωτικός) Νόμος του 2016.
- Ερμηνεία. 2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-
«Πρωτόκολλο» σημαίνει το Πρωτόκολλο στη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την Καταναγκαστική Εργασία (Σύμβαση Αρ. 29), που εγκρίθηκε κατά την 103^η Σύνοδο της Διεθνούς Συνδιάσκεψης Εργασίας την 28^η Μαΐου 2014 και την προσχώρηση στο οποίο έχει εγκρίνει το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφασή του με Αριθμό 79.561 και ημερομηνία 7.10.2015.».
- Κύρωση του Πρωτοκόλλου. Πίνακας, Μέρος Ι, Μέρος ΙΙ. 3. Το Πρωτόκολλο, το κείμενο του οποίου, στο αγγλικό πρωτότυπο, εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και σε μετάφραση στην ελληνική, στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα, με τον παρόντα Νόμο κυρούται:
Νοείται ότι, σε περίπτωση αντίθεσης των δύο κειμένων, υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα αυτού.
- Έκδοση κανονισμών. 4.-(1) Για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου και του Πρωτοκόλλου, το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει κανονισμούς.
(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1), κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει αυτού μπορούν να προνοούν ποινικά αδικήματα σε περίπτωση παραβάσεων καθώς και ποινές για τη διάπραξή τους, οι οποίες δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα τέσσερα έτη φυλάκισης ή τις ογδόντα χιλιάδες ευρώ πρόστιμο.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι

Protocol of 2014 to the Forced Labour Convention, 1930

Preamble

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 103rd Session on 28 May 2014, and

Recognizing that the prohibition of forced or compulsory labour forms part of the body of fundamental rights, and that forced or compulsory labour violates the human rights and dignity of millions of women and men, girls and boys, contributes to the perpetuation of poverty and stands in the way of the achievement of decent work for all, and

Recognizing the vital role played by the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29), hereinafter referred to as “the Convention”, and the Abolition of Forced Labour Convention, 1957 (No. 105), in combating all forms of forced or compulsory labour, but that gaps in their implementation call for additional measures, and

Recalling that the definition of forced or compulsory labour under Article 2 of the Convention covers forced or compulsory labour in all its forms and manifestations and is applicable to all human beings without distinction, and

Emphasizing the urgency of eliminating forced and compulsory labour in all its forms and manifestations, and

Recalling the obligation of Members that have ratified the Convention to make forced or compulsory labour punishable as a penal offence, and to ensure that the penalties imposed by law are really adequate and are strictly enforced, and

Noting that the transitional period provided for in the Convention has expired, and the provisions of Article 1, paragraphs 2 and 3, and Articles 3 to 24 are no longer applicable, and

Recognizing that the context and forms of forced or compulsory labour have changed and trafficking in persons for the purposes of forced or compulsory labour, which may involve sexual exploitation, is the subject of growing international concern and requires urgent action for its effective elimination, and

Noting that there is an increased number of workers who are in forced or compulsory labour in the private economy, that certain sectors of the economy are particularly vulnerable, and that certain groups of workers have a higher risk of becoming victims of forced or compulsory labour, especially migrants, and

Noting that the effective and sustained suppression of forced or compulsory labour contributes to ensuring fair competition among employers as well as protection for workers, and

Recalling the relevant international labour standards, including, in particular, the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87), the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98), the Equal Remuneration Convention, 1951 (No. 100), the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958 (No. 111), the Minimum Age Convention, 1973 (No. 138), the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (No. 182), the Migration for Employment Convention (Revised), 1949 (No. 97), the Migrant Workers (Supplementary Provisions) Convention, 1975 (No. 143), the Domestic Workers Convention, 2011 (No. 189), the Private Employment Agencies Convention, 1997 (No. 181), the Labour Inspection Convention, 1947 (No. 81), the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969 (No. 129), as well as the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work (1998), and the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization (2008), and

Noting other relevant international instruments, in particular the Universal Declaration of Human Rights (1948), the International Covenant on Civil and Political Rights (1966), the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966), the Slavery Convention (1926), the Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery (1956), the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (2000), the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children (2000), the Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air (2000), the International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families (1990), the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (1984), the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (1979), and the Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006), and

Having decided upon the adoption of certain proposals to address gaps in implementation of the Convention, and reaffirmed that measures of prevention, protection, and remedies, such as compensation and rehabilitation, are necessary to achieve the effective and sustained suppression of forced or compulsory labour, pursuant to the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Protocol to the Convention;

adopts this eleventh day of June two thousand and fourteen the following Protocol, which may be cited as the Protocol of 2014 to the Forced Labour Convention, 1930.

Article 1

1. In giving effect to its obligations under the Convention to suppress forced or compulsory labour, each Member shall take effective measures to prevent and eliminate its use, to provide to victims protection and access to appropriate and effective remedies, such as compensation, and to sanction the perpetrators of forced or compulsory labour.

2. Each Member shall develop a national policy and plan of action for the effective and sustained suppression of forced or compulsory labour in consultation with employers' and workers' organizations, which shall involve systematic action by the competent authorities and, as appropriate, in coordination with employers' and workers' organizations, as well as with other groups concerned.

3. The definition of forced or compulsory labour contained in the Convention is reaffirmed, and therefore the measures referred to in this Protocol shall include specific action against trafficking in persons for the purposes of forced or compulsory labour.

Article 2

The measures to be taken for the prevention of forced or compulsory labour shall include:

- (a) educating and informing people, especially those considered to be particularly vulnerable, in order to prevent their becoming victims of forced or compulsory labour;
- (b) educating and informing employers, in order to prevent their becoming involved in forced or compulsory labour practices;
- (c) undertaking efforts to ensure that:
 - (i) the coverage and enforcement of legislation relevant to the prevention of forced or compulsory labour, including labour law as appropriate, apply to all workers and all sectors of the economy; and
 - (ii) labour inspection services and other services responsible for the implementation of this legislation are strengthened;
- (d) protecting persons, particularly migrant workers, from possible abusive and fraudulent practices during the recruitment and placement process;
- (e) supporting due diligence by both the public and private sectors to prevent and respond to risks of forced or compulsory labour; and

- (f) addressing the root causes and factors that heighten the risks of forced or compulsory labour.

Article 3

Each Member shall take effective measures for the identification, release, protection, recovery and rehabilitation of all victims of forced or compulsory labour, as well as the provision of other forms of assistance and support.

Article 4

1. Each Member shall ensure that all victims of forced or compulsory labour, irrespective of their presence or legal status in the national territory, have access to appropriate and effective remedies, such as compensation.

2. Each Member shall, in accordance with the basic principles of its legal system, take the necessary measures to ensure that competent authorities are entitled not to prosecute or impose penalties on victims of forced or compulsory labour for their involvement in unlawful activities which they have been compelled to commit as a direct consequence of being subjected to forced or compulsory labour.

Article 5

Members shall cooperate with each other to ensure the prevention and elimination of all forms of forced or compulsory labour.

Article 6

The measures taken to apply the provisions of this Protocol and of the Convention shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned.

Article 7

The transitional provisions of Article 1, paragraphs 2 and 3, and Articles 3 to 24 of the Convention shall be deleted.

Article 8

1. A Member may ratify this Protocol at the same time as or at any time after its ratification of the Convention, by communicating its formal ratification to the Director-General of the International Labour Office for registration.

2. The Protocol shall come into force twelve months after the date on which ratifications of two Members have been registered by the Director-General. Thereafter, this Protocol shall come into force for a Member twelve months after the date on which its ratification is registered and the Convention shall be binding on the Member concerned with the addition of Articles 1 to 7 of this Protocol.

Article 9

1. A Member which has ratified this Protocol may denounce it whenever the Convention is open to denunciation in accordance with its Article 30, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

2. Denunciation of the Convention in accordance with its Articles 30 or 32 shall ipso jure involve the denunciation of this Protocol.

3. Any denunciation in accordance with paragraphs 1 or 2 of this Article shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Protocol shall come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications, declarations and denunciations registered by the Director-General.

Article 12

The English and French versions of the text of this Protocol are equally authoritative.

ΜΕΡΟΣ 2

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΡ.29)

Προοίμιο

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας,

Που συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε στην 103η Σύνοδο της στις 28 Μαΐου 2014, και

Αναγνωρίζοντας ότι η απαγόρευση της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας αποτελεί μέρος του σώματος των θεμελιωδών δικαιωμάτων, και ότι η καταναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια των εκατομμυρίων γυναικών και ανδρών, κοριτσιών και αγοριών, συμβάλλει στη διαιώνιση της φτώχειας και εμποδίζει την επίτευξη της αξιοπρεπούς εργασίας για όλους, και

Αναγνωρίζοντας τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει η Σύμβαση για την Καταναγκαστική Εργασία 1930 (No 29), εφεξής αναφερόμενη ως "η Σύμβαση", και η Σύμβαση για την Κατάργηση της Καταναγκαστικής εργασίας, 1957 (No 105), στην καταπολέμηση όλων των μορφών αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, αλλά και το ότι τα κενά στην εφαρμογή τους απαιτούν πρόσθετα μέτρα, και

Υπενθυμίζοντας ότι ο ορισμός της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, βάσει του άρθρου 2 της Σύμβασης καλύπτει αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία σε όλες τις μορφές και τις εκφάνσεις της και ισχύει για όλους τους ανθρώπους χωρίς διάκριση, και

Τονίζοντας την επείγουσα ανάγκη για την εξάλειψη καταναγκαστικής και υποχρεωτικής εργασίας σε όλες τις μορφές και εκφάνσεις της, και

Υπενθυμίζοντας την υποχρέωση των μελών που έχουν επικυρώσει τη σύμβαση να κάνουν την καταναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία, να τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα, και να εξασφαλίσουν ότι οι κυρώσεις που επιβάλλονται από το νόμο είναι πραγματικά επαρκείς και εφαρμόζονται αυστηρά, και

Σημειώνοντας ότι η μεταβατική περίοδος που προβλέπεται στη Σύμβαση έχει λήξει, και οι διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφοι 2 και 3, καθώς και τα άρθρα 3 έως 24 δεν ισχύουν πλέον, και

Αναγνωρίζοντας ότι το πλαίσιο και οι μορφές καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας έχουν αλλάξει και ότι η εμπορία προσώπων για τους σκοπούς της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει τη σεξουαλική εκμετάλλευση, είναι θέμα αυξανόμενης διεθνούς ανησυχίας και απαιτεί επείγουσα δράση για την αποτελεσματική εξάλειψή της, και

Σημειώνοντας ότι υπάρχει αύξηση του αριθμού των εργαζομένων που βρίσκονται σε αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία στην ιδιωτική οικονομία, ότι ορισμένοι τομείς της οικονομίας είναι ιδιαίτερα ευάλωτοι, και ότι ορισμένες ομάδες εργαζομένων έχουν υψηλότερο κίνδυνο να πέσουν θύματα της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, κυρίως οι μετανάστες, και

Σημειώνοντας ότι η αποτελεσματική και σταθερή καταστολή της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας συμβάλλει στην εξασφάλιση θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ των εργοδοτών, καθώς και στην προστασία των εργαζομένων, και

Υπενθυμίζοντας τα σχετικά διεθνή πρότυπα εργασίας, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, της Σύμβασης για την Ελευθερία του Συνεταιρίζεσθαι και την Προστασία του Συνδικαλιστικού Δικαιώματος, 1948 (No 87), της Σύμβασης για το Δικαίωμα Οργάνωσης και Συλλογικών Διαπραγματεύσεων, 1949 (No 98), της Σύμβασης για την Ισότητα στις Αμοιβές, 1951 (No 100), της Σύμβασης για τις Διακρίσεις (Εργασία και Απασχόληση), 1958 (No 111), της Σύμβασης για το Κατώτατο Όριο Ηλικίας, 1973 (No 138), της Σύμβασης για τις Χειρότερες Μορφές Παιδικής Εργασίας, 1999 (No 182), της Σύμβασης για Μετανάστευση για Εργασία (Αναθεωρημένη), 1949 (No 97), της Σύμβασης για τους Διακινούμενους Εργαζόμενους (συμπληρωματικές διατάξεις), 1975 (No 143), Σύμβασης για Οικιακούς Εργαζόμενους, 2011 (No 189), Σύμβασης για τα Ιδιωτικά Γραφεία Εξεύρεσης Εργασίας, 1997 (No 181), Σύμβασης Επιθεώρησης Εργασίας, 1947 (No 81), Σύμβασης για Επιθεώρηση Εργασίας (Γεωργία), 1969 (No 129), καθώς και της Διακήρυξης της ΔΟΕ για τις Θεμελιώδεις Αρχές και Δικαιώματα στην Εργασία (1998), και της Διακήρυξης της ΔΟΕ σχετικά με την Κοινωνική Δικαιοσύνη για μια Δίκαιη Παγκοσμιοποίηση (2008), και

Σημειώνοντας άλλα συναφή διεθνή πρότυπα, ιδίως την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (1948), το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (1966), το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα (1966), τη Συνθήκη κατά της Δουλείας (1926) , τη Συμπληρωματική Σύμβαση για την κατάργηση της Δουλείας, του Δουλεμπορίου, και Θεσμών και Πρακτικών που Προσιδιάζουν σε Δουλεία (1956), τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος (2000), το Πρωτόκολλο για την Πρόληψη, Καταστολή και Τιμωρία της Εμπορίας Προσώπων, ιδίως Γυναικών και Παιδιών (2000), το Πρωτόκολλο κατά της Λαθραίας Μεταφοράς Μεταναστών δια Ξηράς, Αέρος και Θαλάσσης (2000), τη Διεθνή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων Όλων των Μεταναστών Εργαζομένων και των Μελών των Οικογενειών τους (1990), τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Τρόπων Σκληρής, Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας (1984), τη Σύμβαση για την Εξάλειψη όλων των Μορφών Διακρίσεων κατά των Γυναικών (1979), και τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία (2006), και

Αφού αποφάσισε να αποδεχτεί διάφορες προτάσεις για να καλύψει τα κενά στην εφαρμογή της Σύμβασης, και επιβεβαίωσε ότι τα μέτρα πρόληψης, προστασίας και διορθωτικά μέτρα, όπως η αποζημίωση και αποκατάσταση, είναι απαραίτητα για να επιτευχθεί η αποτελεσματική και σταθερή καταστολή της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, σύμφωνα με το τέταρτο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου, και

Αφού αποφάσισε ότι οι προτάσεις αυτές θα λάβουν τη μορφή ενός Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση

Υιοθετεί την ενδέκατη ημέρα του Ιουνίου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα το ακόλουθο Πρωτόκολλο, το οποίο μπορεί να αναφέρεται ως το Πρωτόκολλο του 2014 στη Σύμβαση για την Καταναγκαστική Εργασία, 1930.

Άρθρο 1

1. Κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων δυνάμει της Σύμβασης για την καταστολή της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, κάθε Κράτος Μέλος πρέπει να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για την πρόληψη και την εξάλειψή τους, να παρέχει στα θύματα προστασία και πρόσβαση σε κατάλληλες και αποτελεσματικές θεραπείες, όπως αποζημίωση, και να επιβάλλει κυρώσεις στους δράστες της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας.

2. Κάθε Μέλος πρέπει να αναπτύξει μια εθνική πολιτική και σχέδιο δράσης για την αποτελεσματική και διαρκή καταστολή της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, σε διαβούλευση με τις εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις, η οποία συνεπάγεται συστηματική δράση από τις αρμόδιες αρχές και, ανάλογα με την περίπτωση, σε συντονισμό με τις εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις, καθώς και με άλλες ενδιαφερόμενες ομάδες.

3. Ο ορισμός της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας που περιέχεται στη Σύμβαση αυτή επιβεβαιώνεται, και ως εκ τούτου τα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν πρωτόκολλο πρέπει να περιλαμβάνουν συγκεκριμένες δράσεις κατά της εμπορίας προσώπων, για σκοπούς της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας.

Άρθρο 2

Τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την πρόληψη της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας πρέπει να περιλαμβάνουν:

- (α) εκπαίδευση και ενημέρωση, ειδικά ατόμων που θεωρούνται ιδιαίτερα ευάλωτα, προκειμένου να αποφευχθεί να πέσουν θύματα καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας
- (β) εκπαίδευση και ενημέρωση των εργοδοτών, προκειμένου να αποτρέψει τη συμμετοχή τους σε πρακτικές καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας
- (γ) προσπάθειες για να εξασφαλιστεί:
 - (i) ότι η κάλυψη και επιβολή νομοθεσίας σχετικά με την πρόληψη της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, συμπεριλαμβανομένης εργατικής νομοθεσίας, κατά περίπτωση, εφαρμόζεται σε όλους τους εργαζομένους και όλους τους τομείς της οικονομίας, και
 - (ii) ότι οι υπηρεσίες επιθεώρησης εργασίας και άλλες υπηρεσίες που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής ενισχύονται
- (δ) προστασία προσώπων, ιδίως των διακινούμενων εργαζομένων, από πιθανές καταχρηστικές και αθέμιτες πρακτικές κατά τη διάρκεια της διαδικασίας πρόσληψης και τοποθέτησης
- (ε) την υποστήριξη της δέουσας επιμέλειας από τόσο τον δημόσιο όσο και τον ιδιωτικό τομέα για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των κινδύνων της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, και
- (στ) την αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτιών και των παραγόντων που αυξάνουν τους κινδύνους της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας.

Άρθρο 3

Κάθε Μέλος πρέπει να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για τον εντοπισμό, την απελευθέρωση, την προστασία, την ανάκτηση και την αποκατάσταση όλων των θυμάτων της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, καθώς και την παροχή άλλων μορφών βοήθειας και υποστήριξης.

Άρθρο 4

1. Κάθε Μέλος εξασφαλίζει ότι όλα τα θύματα της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, ανεξαρτήτως της παρουσίας τους ή του νομικού τους καθεστώτος στην εθνική επικράτεια, έχουν πρόσβαση σε κατάλληλη και αποτελεσματική προστασία, όπως αποζημίωση.

2. Κάθε Μέλος πρέπει, σύμφωνα με τις βασικές αρχές του νομικού του συστήματος, να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν το δικαίωμα να μην ασκήσουν δίωξη ή να επιβάλουν κυρώσεις στα θύματα της καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας για τη συμμετοχή τους σε παράνομες δραστηριότητες που έχουν αναγκαστεί να διαπράξουν ως άμεση συνέπεια να υποβληθεί σε αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία.

Άρθρο 5

Τα Μέλη θα συνεργάζονται μεταξύ τους για να εξασφαλίσουν την πρόληψη και την εξάλειψη όλων των μορφών καταναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας.

Άρθρο 6

Τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου και της Σύμβασης θα καθορίζονται από εθνικούς νόμους ή κανονισμούς ή από την αρμόδια αρχή, μετά από διαβούλευση με τις οργανώσεις των εργοδοτών και των εργαζομένων.

Άρθρο 7

Οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφοι 2 και 3, και των άρθρων 3-24 της Σύμβασης διαγράφονται.

Άρθρο 8

1. Ένα Μέλος μπορεί να επικυρώσει το Πρωτόκολλο αυτό την ίδια στιγμή ή οποτεδήποτε μετά την επικύρωσή της Σύμβασης, ανακοινώνοντας την επίσημη επικύρωσή της στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

2. Το Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία έχουν καταγραφεί επικυρώσεις δύο Μελών από τον Γενικό Διευθυντή. Στη συνέχεια, το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ για ένα Μέλος, δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία καταγράφεται η επικύρωσή του και η Σύμβαση είναι δεσμευτική για τα Μέλη, με την προσθήκη των άρθρων 1 έως 7 του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 9

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει το Πρωτόκολλο αυτό μπορεί να το καταγγείλει οποτεδήποτε η Σύμβαση είναι ανοικτή προς καταγγελία, σύμφωνα με το άρθρο 30, με πράξη που θα κοινοποιείται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

2. Η καταγγελία της Σύμβασης, σύμφωνα με τα άρθρα 30 ή 32, θα επιφέρει αυτοδίκαια την καταγγελία του παρόντος Πρωτοκόλλου.

3. Κάθε καταγγελία, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2 του παρόντος άρθρου δεν θα ισχύσει για ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η καταχώρισή της.

Άρθρο 10

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί στα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων και των καταγγελιών που κοινοποιούνται από τα Μέλη της Οργάνωσης.
2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργάνωσης την καταχώριση της δεύτερης επικύρωσης, ο Γενικός Διευθυντής εφιστά την προσοχή των Μελών της Οργάνωσης στην ημερομηνία κατά την οποία το Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 11

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, για καταχώριση, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, πλήρεις πληροφορίες όλων των επικυρώσεων και των καταγγελιών που έχουν καταχωρηθεί από τον Γενικό Διευθυντή.

Άρθρο 12

Η αγγλική και γαλλική έκδοση του κειμένου του παρόντος Πρωτοκόλλου είναι εξίσου αυθεντική.